

Column Sid Lukkassen: 'Conservatief denker doet iets dat niet conservatief is'

By Sid Lukkassen · dagelijksestandaard.nl · 6 min

[View Original](#)

Mijn leven én publicaties hebben getoond hoe belangrijk het is om open te zijn naar mensen van alle politieke gezindten. Iedereen weet dat mijn oeuvre taboe-doorbrekend is: in *Avondland en Identiteit* kwam bijvoorbeeld het thema polyamorie voorbij. In *Levenslust en doodsdrift* onderzocht ik de seksrechten van autisten. Ook schreef ik over de levenswandel van de flamboyante auteur Theo Kars. Kortom, iedereen die mijn oeuvre kent, weet dat dit juist de kracht is van het oeuvre. Zoals de onlangs overleden Vlaamse volksfilosoof Francis van den Eynde zei: “Sinds ik *Avondland en Identiteit* heb gelezen, zie ik dat er weer licht boven Nederland schijnt – en het is géén puriteins boek!”

Je moet heel diep de maatschappij in gaan, en juist ook de ‘fringe’ elementen van de samenleving onderzoeken, om het tijdsbeeld in zijn volheid te kunnen duiden. Hier past mijn oeuvre in, evenals mijn project ‘Wees Afgrondelijk’ – mijn streven om me in een breed palet van levenskunstenaars te verdiepen. Mijn artikel over markies De Sade past hierin, maar ook bijvoorbeeld mijn gesprek met

Theo de Wit over Carl Schmitt, evenals mijn gesprek met de life coach Guido Fox. Het is ook een motivatie geweest om aan de 'Seks en sublimatie' essaywedstrijd mee te doen.

Authenticiteit is een humanistische waarde die verdwijnt onder druk van sociale media, 'woke'-censuur en filterbubbels. Ik blijf het waardevol vinden om mezelf open te stellen voor mensen van andere politieke richtingen. In mijn leven heb ik ervaren dat je juist ook productieve krachten kunt ervaren met iemand die ideologisch diagonaal tegengesteld is aan je eigen politieke achtergrond. Zoekende naar deze energie maakte ik, op advies van een vriendin, een afspraak met Jini.

Natuurlijk niet om een 'echte' pornofilm te maken maar om Jini te ontmoeten, een gesprek te voeren over haar beweegredenen achter het project en dan stapsgewijs te ontdekken hoe ver we daarin zouden willen gaan. Kata Sinha van Kirac heeft dit met zoveel woorden toegegeven, toen ze me zei dat ik als één van de weinigen door de presentatie van het project had heengeprikt. Zelf zag ik het als twee acteurs die samen een filmproject overwegen. Dan doe je eerst een try-out waarin je ontdekt of je op elkaar ingespeeld raakt, en als dat niet het geval is, dan zet je het project niet door.

Sterker nog ik was in de veronderstelling dat ik met Jini een één op één kennismakend gesprek zou voeren. Daar aangekomen bleek er een heel team omheen aanwezig. Maar goed, ik ben filosoof, mijn relatie was na jaren van de baan, ik was net weg uit Brussel – je bent single en je bent dan toch nieuwsgierig naar hoe je jezelf erbij voelt. En als je dan in zo'n project terechtkomt, wat potentieel

zoveel stress kan opleveren als het niet goed wordt gemanaged, dan is het uiterst belangrijk dat je allebei als een echt team op elkaar bent ingespeeld. Dit wederzijdse vertrouwen voelde ik niet.

Hoewel ik er een slecht gevoel bij had, en dit kenbaar maakte, wilden de makers de publicatie van de film tóch doorzetten. Het product van mijn wanhoop werd het werktuig van hun hoop. Zonder dat ik hierin werd gekend, verschenen er vooraankondigingen over mij. Vanaf dat moment voelde ik mij overvallen door de berichten, wat nog bovenop zware persoonlijke tegenslagen kwam, zoals mijn operatie en het overlijden van mijn grootmoeder. Dit veroorzaakte een serie aanhoudende stressklachten, waardoor ik mij wegens gezondheidsredenen moest terugtrekken uit het project.

Heb ik een fout gemaakt? Het was een impulsieve actie, misschien had ik het niet moeten doen. Maar nu een woord tot mijn critici – hebben jullie dit niet altijd verkondigd? De progressief-liberale media van Nederland zijn nu plots puriteins, en jagen op iemand die impulsief in een project is terechtgekomen. De mensen die zich nu tegen mij afzetten, zijn precies de mensen die onder meer prostitutie, echtscheidingen, abortus en pornografie vergoelijken. Zij zijn bereid om een verandering te ondergaan om zich af te zetten tegen mij. De film – vanuit de gezondheidsoverwegingen heb ik hem niet gezien – wordt zo tot een clowneske lachspiegel die een systeem toont dat zich subversief voedt met de energie van zij die zich tegen dit systeem verzetten.

Ik vind het bizar dat Kirac de film publiceert zonder mijn instemming. Tegelijk zie ik hoe contraproductief het is om daar met hen ruzie over te maken. Dat is omdat ik de drang tot scheppen begrijp. Als ik een boek wil uitgeven, dan zou ik mij niet laten stoppen en sterker nog, alleen maar fanatieker worden bij tegenwerking.

En dat leert mij veel over mezelf. Mijn sterkste drijfveer is mijn scheppingsdrang. Ik had veel hoger in de politiek gezeten als ik kleurloos mijn mond had gehouden. Maar uiteindelijk zijn financieel gewin en politieke status niet mijn drijfveren. Wat mij drijft is de drang om te scheppen. Met *Wees Afgrondelijk* wens ik een zijbeuk aan de kathedraal van mijn oeuvre te bouwen.

Door de tegenslagen die recent over mij heen denderden, was die scheppende energie opgedroogd; ik hoopte dat een positief contact met Jini die scheppende kracht opnieuw had kunnen aanzwengelen. Om in de woorden van mijn vriend Remco Valkman te spreken: “Het is prima dat dit is gebeurd. Want nu is er in politiek opzicht tenminste een keuze ontstaan. Tussen grijze muizen, die bij alles wat ze doen en laten alleen aan hun carrière denken, en een authentiek, nieuwsgierig, scheppend individu, met al zijn krachten en kwetsbaarheden.”

Zoals wel vaker is ook in dit geval het leven clownesker dan de komedie. De geruchten rond de film leidden ertoe dat uitgeverij de Blauwe Tijger mijn boek *Wees Afgrondelijk* niet meer wil uitgeven. Het is de ironie voorbij – gecancelld worden door een uitgeverij die door de NCTV nauwlettend

wordt gemonitord: een boek waarvan de ondertitel luidt 'de essentie van het niet-deugen'. En als het frame nu wordt 'conservatief denker doet iets dat niet conservatief is', dan roep ik opnieuw de woorden van wijlen Francis van den Eynde in herinnering.

Is deze film het einde van mijn carrière? Absoluut niet. Kijk naar de politiek: de leiders van VVD, D66, CDA en CU kunnen elkaar inmiddels niet meer uitstaan, maar zijn tóch veroordeeld tot een gezamenlijke coalitie. Alle problemen van voor de coronacrisis (woningtekort, stikstofregels, immigratie, energielasten) zijn alleen maar drukkender geworden. Daar komt nu de polarisering en tweedeling van de vaccinatie- en QR-code maatschappij bovenop. Dit systeem is een tijdbom en mijn analyses zullen met het verstrijken van tijd steeds relevanter blijken. Commotie over deze film toont slechts hoe het mediasysteem kraakt in zijn voegen om de aandacht te verleggen van hoofd- naar bijzaken. "Brood en spelen", zoals Guido Fox het samenvatte.

Wat deze commotie óók illustreert is de kracht van het *absolute nu*. En dat wij mensen zijn gaan leven in een gemediatiseerde werkelijkheid van een 'eeuwig heden'. Dus als Jini een foto plaatst met aankondiging van porno, dat iedereen dit dan aanvaardt als het absolute einde, het onherroepelijke sluitstuk van een 'intellectuele loopbaan'. Terwijl het over de lange termijn genomen genuanceerder ligt, alleen al omdat de sfeer en context van de opname niet pornografisch zijn, maar eerder het punt maken van een zoektocht naar wederzijdse aanvaarding en een authentieke intieme connectie.

De opbrengst van deze commotie is dat het toont hoe de meest subtiele emoties – juist die emoties die het leven de moeite waard maken – worden bedolven door de ophef van een eeuwig heden, waarmee alles definitief en eeuwig lijkt samen te vallen, terwijl niets natuurlijk minder definitief is dan de ophef en de waan van de dag.

The master has failed more times than the novice has ever tried.

U kunt de auteur van deze column steunen via BackMe, waarvoor veel dank!

Abonneer je gratis en voor niets op het Telegram-kanaal van De Dagelijkse Standaard, en like onze spiksplinternieuwe Facebook-pagina!

Printed with from Pocket